

Kristian Stipanović
„POČETAK SVIJETA BOLJEGA“

Dok predsjedatelj ulazi i izlaže Presveti Oltarski Sakrament, pjeva se pjesma: Gospod Bog je s nama sad.

Predsjedatelj:

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen!

Gospodine Isuse Kriste, ovo večerašnje bdjenje, počinjem ispovijedajući svoju vjeru u tebe, u tvoju riječ, u tvoju spasiteljsku prisutnost. Ispovijedajući svoju vjeru u tebe, tvoga i našega Oca, tvoga i Očeva Duha Svetoga, molim te da moju slabu, manjkavu i nestalnu vjeru osnažiš, ispraviš i produbiš, da svaki dan svoga života prianjam uz tebe cijelim svojim bićem.

Čitač:

Vjerujem u Boga, Boga i Oca Gospodina našega Isusa Krista!

Vjerujem u Boga koji stvara ovaj svijet, ali i koji ljubi čovjeka, koji je prisutan u svakom trenutku i u svim događajima povijesti i života.

Vjerujem u Boga koji je tako ljubio svijet da je Sina svoga dao, da je poslao Isusa da otkrije svijetu Božje čovjekoljublje.

Vjerujem u Boga koji je po Isusu moj i naš Otac, u Boga koji je neizrecivo dobar.

Vjerujem u Isusa Krista!

Vjerujem u sve što mi svjedoče evanđelja, spisi njegovih prijatelja i učenika.

Vjerujem u Isusa, čovjeka za druge, prijatelja siromaha i grešnika, onoga koji je imao ljubavi i milosrđa za svakog čovjeka.

Vjerujem da je taj Isus iz Nazareta Sin Božji.

Vjerujem da je za mene, za nas, dao svoj život, da je raspet na križu da bi na sebe uzeo sve boli svijeta, da bi na sebe uzeo sve moje patnje i križeve, sve moje grijehе i moju smrt.

Vjerujem u Isusa na križu, za mene, za nas na križu!

Vjerujem da je taj Isus uskrsnuo od mrtvih!

Vjerujem da je Isusov grob ostao prazan, da je on pobijedio grijeh, mržnju, zlo i tamu svijeta.

Vjerujem da je Isus uskrsnuo za mene, za nas, i da smo u njegovu uskrsnuću i mi već uskrsnuli.

Vjerujem da je svojim uskrsnućem oživio sve naše nade, sva naša pravedna iščekivanja.

Vjerujem da je u nama uništio zaraznu klicu grijeha i smrti i da nas je opredijelio za svoj božanski život.

Vjerujem u Duha Svetoga, koji je Gospodin i Duh životvorni!

Vjerujem da je Duh Sveti treća božanska osoba.

Vjerujem da Duh izlazi od Oca i Sina.

Vjerujem da je Duh nadahnuo svaku riječ Svetoga pisma.

Vjerujem da je Duh Sveti sišao nad apostole u prilici ognjenih jezika.

Vjerujem da Duh i danas vodi i brani Crkvu Kristovu, da je svojom mudrošću uvodi u svaku Isusovu riječ.

Vjerujem da sam tog Duha primio u svetim sakramentima, da sam njime opečaćen na svetoj potvrdi.

Vjerujem da sam hram Duha Svetoga!

Predsjedatelj:

Braćo i sestre, sada ustanimo i zajednički, simbolom vjere koji su nam predali apostoli, ispovjedimo svoju vjeru u Trojstvenog Boga koji nas je Isusovim križem otkupio i spasio.

Svi ustanu i mole Apostolsko vjerovanje.

Vjerujem u Boga, Oca svemogućega, Stvoritelje neba i zemlje. I u Isusa Krista, Sina njegovu jedinoga, Gospodina našega, koji je začet po Duhu Svetome, rođen od Marije Djevice, mučen pod Poncijem Pilatom, raspet, umro i pokopan, sišao nad pakao, treći dan uskrsnuo od mrtvih, uzašao na nebesa, sjedi o desnu Boga Oca svemogućega, odonud će doći suditi žive i mrtve.

Vjerujem u Duha Svetoga, svetu Crkvu Katoličku, općinstvo svetih, oproštenje grijeha, uskrsnuće tijela i život vječni. Amen!
U ime Oca i Sina i Duha Svetoga! Amen!

Predsjedatelj:

Sveti Franjo, čovjek žive vjere, kad god bi vidio crkvu, vjerujući da je u toj crkvi Gospodin Isus u Presvetom Oltarskom Sakramentu, kleknuo bi na svoja koljena i pun vjere molio:

Čitač:

Klanjam ti se, Presveti Gospodine Isuse Kriste, ovdje i u svim crkvama tvojim koje su po cijelome svijetu

i blagoslivljam tebe jer si po svome svetom križu sav svijet otkupio.

Predsjedatelj:

U čvrstoj vjeri u Gospodinovu prisutnost s nama, ostanimo u kratkoj šutnji zahvaljujući Bogu na ovoj velikoj milosti koju nam daje. Zatim ga molimo i klanjajmo mu se pjesmom Oče, mi ti se klanjamo.

Nakon 2 – 3 minute klanjanja u šutnji, pjeva se spomenuta pjesma.

Predsjedatelj:

Porcijunkulski je oprost dar Krista i njegove Majke Crkvi, svim vjernicima koji su odlučni ići putem obraćenja, promijeniti na bolje svoj život u svim njegovim dimenzijama. Počujmo kako je došlo do tog oprosta.

Čitač:

Srpanj je godine Gospodnje 1216. Dok je Franjo molio u crkvi Svete Marije Anđeoske – Porcijunkule, jedne mu se noći u viđenju ukazao Gospodin Isus sa svojom Majkom i potaknuo ga da zatraži milost koja proslavlja Boga i spašava duše te da radi toga odmah pođe u Perugiu i izloži svoj zahtjev Papi.

U društvu brata Masea Franjo odmah pođe na put. Primio ga je papa Honorije III., netom izabran za Petrova nasljednika. Franjo odmah iznosi svoju molbu i traži od Pape da svaki vjernik, koji skrušen i odriješen od grijeha u sakramentu ispovijedi prijeđe prag Svete Marije Anđeoske, dobije oprost svih svojih grijeha i svih vremenitih kazni koje su za njih vezane. Poziva se pri tom na viđenje – sam Krist zadužio ga je da traži oprost.

Papa prihvaća Franjinu molbu. Neki su kardinali smatrali da će se time izgubiti smisao oprosta koji su dobivali svi križari koji su odlazili u Svetu zemlju oslobađati sveta mjesta od muslimana. Zato je papa Honorije odredio da se porcijunkulski oprost može dobiti samo jednom godišnje, o blagdanu Gospe od Anđela.

Franjo i ne traži ništa više od toga. Presretan odlazi, a Papa ga zaustavlja govoreći mu da nije dobio pisano dopuštenje.

Franjin je odgovor brz i zadivljujući:

Ako je to oprost od Boga, Sveta je Djevica povelja, a pisar je Gospodin Isus!

Predsjedatelj:

U himnu koji se moli u časoslovu na svetkovinu Bezgrešnog Začeca Marijina moli se sljedeća kitica:

Čitač:

Početak svijeta boljega
u ovaj dan se začinje
jer život poče Djevica,
božanske Riječi Rodilja.

Predsjedatelj:

U večerašnjem bdjenju razmišljat ćemo o početku svijeta boljega u našem životu. Naime, porcijunkulski je oprost Božji dar po kojem svaki vjernik ima novu priliku graditi iz temelja, iznova početi i s većim trudom i zanosom nastojati oko svetog života. Zapravo, svaka je sveta ispovijed na neki način početak svijeta novoga, početak života novoga, a na poseban je način to ovaj oprost kojim se oslobađamo svih krivnji i kazni stečenih po svojim grijesima.

Ovo ćemo bdjenje slaviti u dvjema većim cjelinama.

U prvoj ćemo se osvrnuti unatrag, pogledati iskreno u svoju prošlost, u sve dane svoga života, od početka do danas. Nastojat ćemo pred Bogom Svetim i Svemogućim preispitati svoju savjest, pred Njega, koji je pun milosrđa i blagosti i koji rado prašta, staviti sve svoje grijehе, slabosti, nesavršenosti, manjkavosti... Učinit ćemo to s vjerom u njegovu ljubav koja mrtve oživljuje i grešnike vraća u život milosti.

U drugom ćemo dijelu ovoga bdjenja, stojeći u sadašnjosti, zajedno s našim Gospodinom pogledati u budućnost i molit ćemo ga da naš sada bude početak svijeta boljega, da naš danas i naše sutra budu mjesto proslave Boga u našem životu.

Prije nego što se okrenemo i pogledamo unatrag, molimo Duha Svetoga za njegovu pomoć pjevajući pjesmu Rijeke žive vode.

I. POGLED UNATRAG – DOK SAM BIO U GRIJESIMA...

Predsjedatelj:

Netko lijepo reče: Nema sveca bez prošlosti, nema grešnika bez budućnosti.

Svaki čovjek ima svoju prošlost, prošlost koja obiluje dobrom, ali i zlom. U ovome bdjenju svoj ćemo pogled usmjeriti na zlo koje je dio našega života. Nećemo to učiniti s ponosom jer nas je stid zbog svakoga grijehа. Ali, nećemo to učiniti ni s očajem, nego s vjerom i nadom u Božje milosrđe i milost novoga početka.

Nema sveca bez prošlosti... Čujmo kako svoju prošlost opisuju sv. Pavao i sv. Franjo.

Čitač:

Iz Prve poslanice Timoteju:

Zahvalan sam Onome koji mi dade snagu – Kristu Isusu, Gospodinu našem – jer me smatrao vrijednim povjerenja, kad u službu postavi mene koji prije bijah hulitelj, progonitelj i nasilnik. Ali pomilovan sam jer sam to u neznanju učinio, još u nevjeri. I milost Gospodina našega preobilovala je zajedno s vjerom i ljubavlju, u Kristu Isusu. Vjerodostojna je riječ i vrijedna da se posve prihvati: Isus Krist dođe na svijet spasiti grešnike, od kojih sam prvi ja. A pomilovan sam zato da na meni prvome Isus Krist pokaže svu strpljivost i pruži primjer svima koji će povjerovati u njega za život vječni.

A Kralju vjekova, besmrtnomu, nevidljivomu, jedinomu Bogu čast i slava u vijeke vjekova. Amen. (1 Tim 1, 12–17)

Čitač:

Iz Oporuke sv. Franje:

Ovako je Gospodin dao meni, bratu Franji, da počnem činiti pokoru. Dok sam bio u grijesima, bilo mi je veoma mrsko i gledati gubavce. I Gospodin sam dovede me među njih i ja sam im iskazivao milosrđe. I kad sam odlazio od njih, ono što mi se činilo mrskim pretvorilo mi se u duhovnu i tjelesnu slast. Nakon toga malo sam čekao i onda sam napustio svijet.

Predsjedatelj:

Večeras smo okupljeni oko Isusa Krista, pravoga čovjeka i pravoga Boga. Kad čovjek stoji pred Bogom, on shvaća da stoji pred stvarnošću koja ga neizmjerljivo nadilazi, pred osobom koja je sama svetost. Svetost je Božje osnovno obilježje.

Ljudi, stvari, događaji – sve je to svjetsko, zemaljsko, nadohvat ruke. Bog je, naprotiv, nesvjetski, nezemaljski, skriven, otajstven. Upravo to kažemo kad kažemo da je Bog svet.

Nadalje, svetost označuje čistoću. Bog je čist, posjeduje sve-moćnu, goruću čistoću koja ne dopušta ni dah ljage.

Svetost znači i da je Bog dobar, zapravo da je on samo Dobro, izvor svakoga dobra, mjerilo svih stvari.

Stojeći pred svetim Bogom, čovjek postaje svjestan da je on sam ne-svet, svjetski, zemaljski, štoviše, da je okaljan, grešan, kriv. Pred svetošću Boga čovjek postaje svjestan vlastite nevrijednosti. Uviđa da je egoističan, nepravedan, nečist, zao.

I sv. Pavao i sv. Franjo i svi svetcima, svi kršćani svih vremena spoznali su pred Božjom svetošću svoju nesvetost, svoju grešnost.

Čitač:

Iz Evanđelja po Marku:

Tada ponovno dozove mnoštvo i stane govoriti: “Poslušajte me svi i razumijte! Ništa što izvana ulazi u čovjeka ne može ga onečistiti, nego što iz čovjeka izlazi – to ga onečišćuje. Tko ima uši da čuje, neka čuje!”

I kad od mnoštva uđe u kuću, upitaše ga učenici za prispodobu. I reče im: “Tako? Ni vi ne razumijete? Ne shvaćate li da čovjeka ne može onečistiti što u nj ulazi jer mu ne ulazi u srce, nego u utrobu te izlazi u zahod?” Tako on očisti sva jela.

Još dometnu: “Što iz čovjeka izlazi, te onečišćuje čovjeka. Ta iznutra, iz srca čovječjega, izlaze zle namisli, bludništva, krađe, ubojstva, preljubi, lakomstva, opakosti, prijevara, razuzdanost, zlo oko, psovka, uznositost, bezumlje. Sva ta zla iznutra izlaze i onečišćuju čovjeka.” (*Mk 7, 14–23*)

Predsjedatelj:

Braćo i sestre, osvrćući se i gledajući unatrag, u svoju prošlost, preispitat ćemo u šutnji svoj život. Neka nam ove Isusove riječi budu smjernice po kojima ćemo promatrati svoje srce. Kakvo je moje srce? Ima li u mom srcu ovih zala koja Isus spominje: zle namisli, bludništva, krađe, ubojstva, preljubi, lakomstva, opakosti, prijevara, razuzdanost, zlo oko, psovka, uznositost, bezumlje? Što izvire iz moga srca – kakve riječi, kakva djela, kakvi odnosi?

Ostat ćemo u sabranoj šutnji nekoliko minuta, preispitati svoj život i staviti svu svoju nesvetost i grešnost pred Gospodina, koji je sama svetost i dobrota.

Svi ostaju u šutnji 5 minuta i vrše ispit savjesti.

Nakon ispita savjesti, moli se *Ps 50*. Između kitica pjeva se zaziv: Smiluj mi se, Bože, po milosrđu svome.

Čitač:

Smiluj mi se, Bože, po milosrđu svome,
po velikom smilovanju izbriši moje bezakonje!
Operi me svega od moje krivnje,
od grijeha me mojeg očisti!

Bezakonje svoje priznajem,
grieh je moj svagda preda mnom.
Tebi, samom tebi ja sam zgriješio
i učinio što je zlo pred tobom.

Evo, ti ljubiš srce iskreno,
u dubini duše učiš me mudrosti.
Poškropi me izopom da se očistim,
operi me, i bit ću bjelji od snijega!

Odvрати lice od grijeha mojih,
izbriši svu moju krivnju!
Čisto srce stvori mi, Bože,
i duh postojan obnovi u meni!

Ne odbaci me od lica svojega
i svoga svetog duha ne uzmi od mene!
Vrati mi radost svoga spasenja
i učvrsti me duhom spremnim!

Otvori, Gospodine, usne moje,
i usta će moja naviještati hvalu tvoju.
Žrtva Bogu duh je raskajan,
srce raskajano, ponizno, Bože, nećeš prezreti.

Predsjedatelj:

Ponizna i raskajana srca ustanimo i zajedno izmolimo čin
kajanja:

Ispovijedam se...

Sada se pjeva pjesma: Da te samo dotaknem.

II. POGLED UNAPRIJED – POČETAK SVIJETA BOLJEGA

Predsjedatelj:

Nema sveca bez prošlosti, nema grešnika bez budućnosti.

Jučer je prošlo, kao i svi dani moga života do sada. U prošlost se ne mogu vratiti. Sve što imamo jest sada, sada s kojim gradim svoju budućnost, koja će isto tako jednom postati prošlost. No kakva će biti moja budućnost? Mogu li se nadati dobru, nekom pomaku nabolje? Zar mi moje dosadašnje iskustvo ne kaže da ću opet sagriješiti, ponovno upasti u iste grijehe, iste slabosti? Čemu se onda imam nadati?

Nema grešnika bez budućnosti... Čujmo kako na svoju sadašnjost i budućnost gledaju sv. Pavao i sv. Franjo.

Čitač:

Iz Poslanice Filipljanima:

Ali što mi god bijaše dobitak, to poradi Krista smatram gubitkom. Štoviše, čak sve gubitkom smatram zbog onoga najizvrsnijeg, zbog spoznanja Isusa Krista, Gospodina mojega, radi

kojega sve izgubih i otpadom smatram: da Krista steknem i u njemu se nađem – ne svojom pravednošću, onom od Zakona, nego pravednošću po vjeri u Krista, onom od Boga, na vjeri utemeljenoj – da upoznam njega i snagu uskrsnuća njegovog i zajedništvo u patnjama njegovim, ne bih li kako, suobličen smrti njegovoj, prispio k uskrsnuću od mrtvih. Ne kao da sam već postigao ili dopro do savršenstva, nego – hitim ne bih li kako dohvatio jer sam i zahvaćen od Krista.

Braćo, ja nipošto ne smatram da sam već dohvatio. Jedno samo: što je za mnom, zaboravljam, za onim što je preda mnom, prežem, k cilju hitim, k nagradi višnjeg poziva Božjeg u Kristu Isusu. Koji smo god zreli, ovako mislimo! (*Fil 3, 7–15*).

Čitač:

Iz Pisma čitavome redu sv. Franje:

Svemogući, vječni, pravedni i milosrdni Bože, podaj da mi slabi radi tebe vršimo ono što znamo da ti hoćeš, i da uvijek hoćemo što se tebi sviđa, da, iznutra očišćeni, iznutra prosvijetljeni i raspaljeni ognjem Duha Svetoga, uzmognemo slijediti stope tvoga Sina, Gospodina našega Isusa Krista i da samo po tvojoj milosti dođemo k tebi, Svevišnji, koji u savršenom Trojstvu i jednostavnom Jedinstvu živiš i kraljuješ i slavno vladaš, svemogući Bog, po sve vijeke vjekova. Amen.

Predsjedatelj:

Okrećući se unaprijed i gledajući u svoju budućnost, često smo u očaju, bez nade, bez ikakvih očekivanja. Naime, toliko smo puta pokušali učiniti korak naprijed, a ostali smo na istome mjestu ili učinili korak unazad. Donijeli smo odluke u svetoj ispovijedi, obećali sebi i Bogu da ćemo biti bolji, da ćemo se odreći svojih loših navika, da ćemo iskorijeniti mane iz svoga života. Unatoč spremnosti, unatoč dobroj volji, malo smo toga postigli ili čak ništa. Možda je danas još gore, možda je naše srce prazno, umorno, bezvoljno, beznadno...

Večeras, po tko zna koji put, stojimo pred Gospodinom sa željom za boljim životom, za početkom svijeta boljega, za svetošću. Stojimo svjesni svojih grijeha, svoje tame, svoje nečistoće. Stojimo pred Svetim. Priznajemo njemu, Svetome, sve svoje grijehe, sve krivnje, sve nepravde. Dajemo Bogu pravo protiv samih sebe. Po logici stvari, morali bismo se udaljiti od Boga, uz Petrove riječi: „Idi od mene, Gospodine, grešan sam čovjek!“

Ipak, stojimo kao vjernici koji prihvaćaju objavu danu u Kristu.

Bog, naime, nije samo Sveti, izvor i začetnik svakoga dobra, nego je on nedokučiva moć novoga postajanja, novog početka. Bog može i hoće dati novi početak.

Bog, savršeno pravedni i sveti, sposoban je i voljan oprostiti. I to uistinu oprostiti, zbiljski oprostiti. To znači da on neće samo prijeći preko onoga što smo loše učinili, nego je njegovo oprostjenje stvaralačko – ono čini da onaj koji je krivac više to ne bude. Bog grešnika uzima u krilo svoje svetosti, daje mu udjela u njoj i stavlja ga na početak nastojanja i borbe za nov život.

Ta istina probija do nas iz Pavlovih riječi koji sebe promatra kao zahvaćenog od Krista i usmjerenog na cilj – vječni život u Bogu.

Ta istina probija do nas iz Franjine molitve na kraju pisma fratrima u kojemu moli Božju pomoć, da činimo što Bog hoće i hoćemo što se Bogu sviđa.

Prisjetimo se jednog događaja iz Isusova života.

Čitač:

Iz *Evandjelja po Ivanu*:

Uto mu pismoznanci i farizeji dovedu neku ženu zatečenu u preljubu. Postave je u sredinu i kažu mu: “Učitelju! Ova je žena zatečena u samom preljubu. U Zakonu nam je Mojsije naredio takve kamenovati. Što ti na to kažeš?” To govorahu samo da ga iskušaju pa da ga mogu optužiti. Isus se sagne pa stane prstom pisati po tlu.

A kako su oni dalje navaljivali, on se uspravi i reče im: “Tko je od vas bez grijeha, neka prvi na nju baci kamen.” I ponovno se sagnuvši, nastavi pisati po zemlji. A kad oni to čuše, stadoše odlaziti jedan za drugim, počevši od starijih.

Osta Isus sam – i žena koja stajaše u sredini. Isus se uspravi i reče joj: “Ženo, gdje su oni? Zar te nitko ne osudi?” Ona reče: “Nitko, Gospodine.” Reče joj Isus: “Ni ja te ne osuđujem. Idi i odsada više nemoj grijешiti.” (*Iv 8, 3–11*).

Predsjedatelj:

Gospodine Isuse, sveti i čisti, nevini i nedužni Jaganjče, koji oduzimaš grijeha svijeta, hvala ti za tvoju ljubav i dobrotu prema nama. Hvala ti što, poznajući nas do kraja, nikoga od nas ne osuđuješ, nego nas blago i s ljubavlju gledaš. Hvala ti za oprostjenje, hvala ti za milost novoga početka. Hvala ti što, kao i sa ženom preljubnicom, i s nama postupaš milosrdno; hvala što ne gledaš prezirno i strogo na našu prošlost, nego s povjerenjem i nadom okrećeš pogled u našu budućnost, u bolju budućnost, u bolji svijet s nama i po nama.

Hvala ti što si i nama rekao večeras utješne i ohrabrujuće riječi: „Ni ja te ne osuđujem.“ Idi i više nemoj griješiti!

Sada se moli *Ps 118*. Između kitica pjevamo zaziv Zahvaljujte Gospodinu.

Čitač:

Iz tjeskobe Jahvu ja zazvah:

on me usliša i oslobodi.

Jahve je sa mnom i ja ne strahujem:

što mi tko može?

Jahve je sa mnom, pomoć moja.

Jahve je moja snaga i pjesma,

on mi je spasitelj.

Čuj! Radost i spasenje

odzvanja šatorima pravednika:

Jahvina se proslavi desnica.

Kamen što ga odbaciše graditelji

postade kamen zaglavni.

Jahvino je to djelo:

kakvo čudo u očima našim!

Ovo je dan što ga učini Jahve:

kličimo i radujmo se njemu!

O Jahve, spasenje nam daj!

Jahve, sreću nam daj!

Ti si Bog moj – tebi zahvaljujem:

Bože moj, tebe ja uzvisujem.

Zahvaljujte Jahvi jer je dobar,

jer je vječna ljubav njegova!

Predsjedatelj:

Zahvalna i ponizna srca ustanimo i izmolimo molitvu koju nas je naučio Krist Gospodin.

Oče naš...

Sada se pjeva pjesma: Samo reci riječ.

BLAGOSLOV

Predsjedatelj:

Tvoj i moj život odvija se u trajnoj izmjeni iskustava i iščekivanja.

Ni dva dana nisu ista

i ni jedna nas godina ne ostavlja nepromijenjene.

Kad počinje novi dan, budimo uvjereni da možemo opet biti tako čisti i novi kao novi dan što se rađa. To je kao uskrsnuće.

Prvi je sat najvažniji u svakom danu. Valja nam na početku svakoga dana s radošću pozdraviti nove mogućnosti što nam ih Bog pruža i na svemu biti zahvalni Stvoritelju.

Tvoj i moj životni put neće ostati isti.
Ima godina punih sreće i godina punih patnje,
postoje godine obilja i godine siromaštva,
godine nade i razočaranja, izgradnje i rušenja.
No u hodu kroz sve to, Bog nas čvrsto drži za ruku.
Postoje godine snage i godine slabosti,
godine sigurnosti i godine sumnje.
Sve je to dio života.

Isplati se živjeti i ne odustati dok sve ne bude dovršeno.

Naš rast nikad ne prestaje, uvijek je moguća nova budućnost.

Ovu poruku daje nam oprost koji Crkva daje svojim vjernicima o svetkovini Gospe od Anđela. S Bogom je uvijek moguće početi iznova!

Sveti Franjo to je znao i na to podsjećao svoju braću pred svoju smrt.

Čitač:

Pobudne riječi sv. Franje njegovoj braći:

Predraga braćo i uvijek blagoslovljeni sinovi, čujte me, čujte glas oca svoga:

Priklonite uho svojega srca i pokorite se glasu Sina Božjega! Čuvajte svim srcem svojim zapovijedi njegove i vršite njegove savjete svom svojom dušom!

Mnogo smo obećali, a još više nam je obećano;
opslužimo ovo, težimo za onim.

Naslada je kratka – kazna vječna.

Trpljenje nezatno – slava je beskonačna.

Mnogo je pozvanih – malo izabranih; svima će biti naplaćeno!
Braćo, dok ima vremena, činimo dobro!

Predsjedatelj:

Na koncu ovoga slavlja, a prije blagoslova s Presvetim Oltarskim Sakramentom, čut ćemo molitvu pape Klementa XI. Čitač će polako čitati tu molitvu, a mi nastojmo u svom srcu svaki zaziv učiniti svojom osobnom molitvom i odlukom, koju prikazujemo Bogu da On to blagoslovi i izvede u nama.

Čitač:

Vjerujem, Gospodine, ojačaj mi vjeru;
nadam se, učvrsti mi nadu;
ljubim te, ražari mi ljubav;
kajem se, produbi mi kajanje.
Klanjam ti se kao prvom počelu;
čeznem za tobom kao za posljednjim ciljem;
hvalim te kao vječnog dobrotvora;
zazivam te kao branitelja i pomoćnika.

Svojom me mudrošću vodi, pravednošću uzdrži,
dobrotom tješi, moću štiti.

Prinosim ti svoje misli da budu upravljene k tebi;
riječi da govore o tebi; djela da budu po tebi;
trpljenja da budu za tebe.

Hoću što god ti hoćeš i zato jer hoćeš,
hoću kako ti hoćeš i dotle ti hoćeš.

Molim te Gospodine, prosvijetli mi razum,
zagrij volju, očisti srce i posveti dušu.

Daj da oplačem dosadašnja bezakonja,
odbijem buduće napasti,
ispravim krive navike,
uzgojim prikladne kreposti.

Dobri Bože, daj mi ljubav za tebe,
mržnju na moje grijehе,
revnost za bližnjega,
prijezir svjetskih ispraznosti.

Da se trudim biti poslušan pretpostavljenima,
služiti podložnicima,
pomagati prijateljima,
praštati neprijateljima.

Da požudu svladam strogošću, lakomost darežljivošću,
srdžbu blagošću, mlakost revnošću.

Da u odluci budem mudar, u pogibli postojan,
u nevolji strpljiv, u sreći ponizan.

Učini me, Gospodine, sabranim u molitvi,
triježnim u jelu i piću,
marljivim u službi,
ustrajnim u odluci.

Nadahni mi brigu za unutarnju neokaljanost, izvanjsku čednost, primjereno vladanje, uredan život.

Da ustrajno i budno krotim svoju narav, njeгујem milost,
opslužujem zakon, primam spasenje.

Nauči me kako je neznatno sve zemaljsko, uzvišeno sve
božansko, kratko sve vremenito, trajno sve vječno.

Daj da se pripravim na smrt, plašim suda,
izbjegnem pakao, postignem raj.

To molim Tebe, koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

Predsjedatelj:

R. Kruh s neba dao si njima.

O. Koji svaku slast u sebi ima.

Pomolimo se. Bože koji si nam u divnom Sakramentu ostavio spomen muke svoje, daj nam tako častiti sveta otajstva Tijela i Krvi svoje, da vazda osjećamo u sebi plod otkupljenja tvogega.

Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen!

Slijedi blagoslov s Presvetim Sakramentom.

Nakon blagoslova predsjedatelj moli pohvale Božjem imenu.

Predsjedatelj:

Blagoslovljen budi Bog.

Blagoslovljeno njegovo sveto ime.

Blagoslovljen Isus Krist, pravi Bog i pravi čovjek.

Blagoslovljeno Ime Isusovo.

Blagoslovljeno presveto Srce Isusovo.

Blagoslovljena predragocjena Krv Isusova.

Blagoslovljen Isus u presvetom Oltarskom Sakramentu.

Blagoslovljen Duh Sveti Utješitelj.

Blagoslovljena velika Bogorodica, presveta Djevica Marija.

Blagoslovljeno sveto i bezgrešno njezino začće.

Blagoslovljeno njezino slavno uznesenje.

Blagoslovljeno ime Marije, Djevice i Majke.

Blagoslovljen sveti Josip, njezin prečisti Zaručnik.

Blagoslovljen Bog u svojim anđelima i u svojim svetima.

Amen.

Dok predsjedatelj pohranjuje Presveti Sakrament, pjeva se pjesma Sva moja nada.